

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 508

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 iunie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
27.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 108/2018 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2
D E C R E T E		
521.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i>	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 176 din 26 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „ <i>precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv</i> ”, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă	3–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
4.275.	— Ordin al ministrului educației naționale privind aprobarea componenței Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior în mandatul 2019—2023.....	15
4.276.	— Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea Regulamentului privind regimul actelor de studii și al documentelor școlare gestionate de unitățile de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.844/2016	16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 108/2018
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 108/2018 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 12 septembrie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La anexa nr. XXII — Componența Comisiei pentru regulament, domnul senator Fifor Mihai-Viorel — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Moga Nicolae — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 19 iunie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ȘERBAN-CONSTANTIN VALECA

București, 19 iunie 2019.
Nr. 27.

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c) și ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

cu prilejul aniversării a 100 de ani de la înființare, în semn de apreciere a modului exemplar de îndeplinire a misiunilor încredințate, atât pe teritoriul național, cât și în plan extern, precum și pentru contribuția importantă avută la promovarea imaginii Forțelor Terestre și a Armatei României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, de pace, Drapelului de Luptă al Centrului Național de Instruire Întrunită „Getica”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 20 iunie 2019.
Nr. 521.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 176**

din 26 martie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 521 alin. (3) și (4) raportate la art. 518, art. 27 și art. 483 din Codul de procedură civilă, cu trimitere la modul de interpretare din Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Biroul executorului judecătoresc Nicolescu Gheorghe Alin din București în Dosarul nr. 20.465/302/2016 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.553D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat George Dăuceanu, din Baroul București, cu delegație depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.623D/2018, nr. 1.645D/2018, nr. 1.653D/2018, nr. 1.663D/2018, nr. 1.664D/2018, nr. 1.694D/2018, nr. 1.706D/2018, nr. 1.721D/2018, nr. 1.730D/2018, nr. 1.737D/2018, nr. 1.743D/2018, nr. 1.779D/2018, nr. 1.781D/2018, nr. 1.784D/2018, nr. 1.833D/2018, nr. 1.834D/2018, nr. 1.856D/2018, nr. 1.859D/2018, nr. 1.861D/2018—nr. 1.875D/2018, nr. 1.877D/2018—nr. 1.891D/2018, nr. 1.893D/2018, nr. 1.894D/2018, nr. 1.918D/2018, nr. 1.939D/2018, nr. 1.990D/2018, nr. 2.032D/2018, nr. 2.039D/2018, nr. 2.041D/2018, nr. 2.045D/2018, nr. 2.085D/2018 nr. 2.191D/2018, nr. 2.204D/2018—nr. 2.206D/2018, nr. 2.224D/2018, nr. 2.228D/2018, nr. 2.248D/2018, nr. 2.273D/2018, nr. 2.285D/2018, nr. 2.286D/2018, nr. 2.288D/2018, nr. 2.292D/2018, nr. 2.293D/2018, nr. 2.320D/2018—nr. 2.322D/2018, nr. 2.352D/2018, nr. 2.365D/2018, nr. 2.367D/2018 și nr. 2.374D/2018—nr. 2.378D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (dosarele nr. 1.856D/2018, nr. 1.859D/2018, nr. 1.861D/2018—nr. 1.875D/2018, nr. 1.877D/2018—nr. 1.891D/

2018, nr. 1.918D/2018, nr. 1.939D/2018, nr. 2.293D/2018, nr. 2.374D/2018—nr. 2.378D/2018), art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă (dosarele nr. 1.694D/2018, nr. 2.286D/2018, nr. 2.288D/2018, nr. 2.320D/2018, nr. 2.321D/2018 și nr. 2.367D/2018), art. 24, art. 25 alin. (1) și art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă (dosarele nr. 1.706D/2018 și nr. 2.206D/2018), art. 27 din Codul de procedură civilă (dosarele nr. 1.721D/2018, nr. 1.730D/2018, nr. 1.737D/2018, nr. 1.743D/2018, nr. 1.833D/2018, nr. 1.834D/2018, nr. 1.893D/2018, nr. 1.894D/2018, nr. 1.990D/2018, nr. 2.041D/2018, nr. 2.191D/2018, nr. 2.224D/2018, nr. 2.273D/2018, nr. 2.285D/2018, nr. 2.322D/2018, nr. 2.352D/2018 și nr. 2.365D/2018), art. 27 raportat la art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 (dosarele nr. 1.781D/2018 și nr. 2.204D/2018), art. 25 alin. (1), art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, raportat la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 (Dosarul nr. 2.032D/2018), art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 (Dosarul nr. 1.664D/2018 și nr. 2.085D/2018), a sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1 000 000 de lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 (Dosarul nr. 1.663D/2018), a prevederilor art. 27 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 (Dosarul nr. 2.248D/2018), art. 521 alin. (3) și (4) raportat la art. 518 din Codul de procedură civilă, precum și art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 (Dosarul nr. 2.039D/2018), art. 27 și art. 521 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 (Dosarul nr. 2.045D/2018), art. 521 alin. (3) și (4) raportat la art. 518 și art. 27 din Codul de procedură civilă, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 (dosarele nr. 1.645D/2018, nr. 1.653D/2018, nr. 1.623D/2018, nr. 2.205D/2018), art. 27 și art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, art. 457 din Codul de procedură civilă (Dosarul nr. 2.292D/2018), precum și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă (Dosarul nr. 2.228D/2018).

4. Excepțiile au fost ridicate de Curtea de Apel Galați — Secția I civilă, din oficiu, de Societatea First Bank — S.A. din București, fostă Societatea Piraeus — S.A. din București, de Societatea Credit Europe Bank Romania — S.A. din București, de Societatea Centrul Medical Mipet — S.R.L. din București și de Casa de Asigurări de Sănătate Argeș din Pitești, de Robert Ștefan Preda și Iuliana Lucia Preda, de Societatea Antena 3 — S.A. din București, Mihai-Emanuel Gâdea, Cristian-Mugur

Ciuvică și Bianca Grigore, de Simona Ileana Enescu, de Societatea Slavya Construct — S.R.L. din Turceni, județul Gorj, de Societatea Rădăcini Motors — S.R.L. din București, de Marioara Custură, de Dumitru Cherestan și Rodica Cherestan, de Banca Comercială Română — S.A. din București, de First Bank Romania — S.A. din București, de Raiffeisen Bank — S.A. din București, de Societatea OTP Bank România — S.A. din București, de Viorel Nicolae Constantinescu și Irina Constantinescu, de Societatea Acomin — S.A. din Deva, de Cornelia Szekeres, de Societatea Metasib — S.A. din Sibiu, de Nicolae Vecerde și Ana Vecerde, de Răsvan Gabriel Toader, de Parohia Bisericii Române Unite cu Roma Greco-Catolică din comuna Hodac, județul Mureș, de Cătălin Alexandru Barbu, de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. și Societatea Credit Europe Ipotecar I.F.N. — S.A., de Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei” din Galați, de Octavian Adam, prin mandatar Laura Enache, de Lidia-Evelin Stoian, de Adrian Lucian Mircea, Nicoleta Mircea, Ioan Mircea și Victoria Mircea, de Societatea Con-A S.R.L. din Sibiu, de Maria Adela Prodea și Mircea Vasile Prodea, de Constantin Răcean și Maria Răcean, de Hermann Jurgen Schuster și Sabina Poliana Schuster, de Societatea Lebăda — S.R.L. din Satu Mare și Societatea Arhiva SM — S.R.L. din Satu Mare, de Societatea EAG Agricol 2012 — S.R.L. din Oradea, de Steliana Stoian, Mariana Cateliu, Mihaela Cateliu și Georgiana Cateliu, de Camelia Lorincz și Adorian-Valentin Lorincz, de Luminița Lia Lakatos și Cristian Lakatos, de Societatea Continvest — S.R.L. din Oradea, prin administrator judiciar Romexpert IPURL, precum și de Maria Lucuțari, în dosarele nr. 8.710/233/2015*, nr. 18.452/196/2013*, nr. 13.338/233/2014, nr. 19.665/233/2014, nr. 26.209/233/2014, nr. 1.241/228/2015, nr. 1.541/231/2015, nr. 1.739/233/2015*, nr. 1.979/173/2015*, nr. 241/173/2015, nr. 10.233/233/2016, nr. 11.164/233/2016, nr. 11.982/233/2016, nr. 12.191/233/2016, nr. 12.603/196/2016*, nr. 15.355/233/2016, nr. 16.018/231/2016, nr. 1.961/91/2016**, nr. 1.961/324/2016, nr. 17.662/233/2016, nr. 23.228/233/2016, nr. 24.085/233/2016, nr. 3.327/233/2016, nr. 366/228/2016, nr. 3.787/324/2016*, nr. 4.701/233/2016, nr. 5.502/196/2016, nr. 5.987/324/2016*, nr. 9.086/231/2016, nr. 9.513/231/2016*, nr. 2.525/233/2017, nr. 5.696/233/2017, nr. 1.080/91/2016, nr. 1.796/324/2016, nr. 12.537/233/2016, nr. 2.865/233/2017, nr. 14.868/233/2016, nr. 10.322/233/2016, nr. 81.819/299/2015***, nr. 13.042/196/2017 și nr. 9.940/231/2015* ale Curții de Apel Galați — Secția I civilă, dosarele nr. 1.201/109/2014***/a2, nr. 37.519/3/2015/a1, nr. 6.043/3/2015/a5, nr. 7.886/101/2015/a1, nr. 47.191/3/2015/a1, nr. 2.615/102/2015/a2, nr. 801/3/2017/a1, nr. 37.450/3/2015/a1, nr. 5.269/3/2015/a1, nr. 37.087/3/2015/a1, nr. 42.175/3/2015/a1 și nr. 1.702/93/2015/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile I civilă și a II-a civilă, dosarele nr. 6.849/296/2014, nr. 4.585/296/C/2016 — R și nr. 634/833/2016 ale Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și, respectiv, Secția I civilă, Dosarul nr. 1.360/212/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, dosarele nr. 10.651/318/2015, nr. 14.383/318/2015, nr. 1.410/317/2016, nr. 6.141/318/2016, nr. 7.723/225/2016 și nr. 2.256/225/2016 ale Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă, dosarele nr. 11.085/306/2015, nr. 777/221/2016*, nr. 3.778/306/2015, nr. 12/306/2017*, nr. 1.663/306/2015, nr. 5.777/306/2016, nr. 2.888/306/2014, nr. 182/175/2016, nr. 153/1/2018, nr. 17.271/306/2014*, nr. 10.629/306/2014 și nr. 10.748/306/2016 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și, respectiv, Secția I civilă, dosarele nr. 23.943/301/2015, nr. 20.465/302/2016, nr. 7.835/302/2015*, nr. 17.558/303/2015 și nr. 34.142/300/2015 ale Curții de Apel București — Secțiile a III-a civilă, a IV-a civilă și a V-a civilă, Dosarul nr. 10.689/299/2016 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Dosarul

nr. 4.306/219/2015* al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă și Dosarul nr. 521/334/2016 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

5. La apelul nominal răspund următoarele părți: în Dosarul nr. 1.623D/2018 răspunde autorul excepției, personal, în Dosarul nr. 1.694D/2018, răspunde, pentru partea Casa de Asigurări de Sănătate Argeș, doamna consilier juridic Daniela Minca, cu delegație depusă la dosar, în Dosarul nr. 1.730D/2018 răspunde, pentru autorii excepției, domnul avocat Traian-Mihai Mustăciosu, din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, precum și partea Ovidiu-Răzvan Savaliuc, personal, în dosarele nr. 1.865D/2018 și nr. 2.376D/2018 răspunde, pentru partea First Bank — S.A. din București, fostă Banca Piraeus — S.A. din București, domnul avocat Eugen Tudose, cu delegație depusă la dosar, în Dosarul nr. 1.867D/2018, răspunde, pentru partea Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Vrancea, doamna consilier juridic Ana-Roxana Mohorea, cu împuternicire depusă la dosar, în Dosarul nr. 1.889D/2018 răspunde, pentru partea Constantin Stăncilă, mandatarul acesteia, Valeria Purcaru, cu procură judiciară depusă la dosar, în Dosarul nr. 2.045D/2018, pentru autoarea excepției, răspunde doamna avocat Ana Maria Vintan, din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, în Dosarul nr. 2.248D/2018 răspunde, pentru autoarea excepției, domnul avocat Eugen Tudose, din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, iar în Dosarul nr. 2.352D/2018 răspund părțile Ioan Dragoș și Maria Dragoș, personal și reprezentați de doamna avocat Ionela Ancuța Pătru, din Baroul București. Lipsesc celelalte părți, procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în Dosarul nr. 1.730D/2018 partea Laura Codruța Kövesi a depus un înscris prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și judecarea în lipsă, în Dosarul nr. 1.863D/2018, partea Emil Pavel a depus o cerere prin care solicită admiterea excepției, în Dosarul nr. 1.864D/2018, partea P.F.A. Feraru Raluca Aida a depus o cerere de judecare a cauzei în lipsă, în Dosarul nr. 1.867D/2018, partea Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Vrancea a depus note scrise prin care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, iar în Dosarul nr. 2.321D/2018 autoarea excepției a depus o cerere de judecare a cauzei în lipsă.

7. Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.623D/2018, nr. 1.645D/2018, nr. 1.653D/2018, nr. 1.663D/2018, nr. 1.664D/2018, nr. 1.694D/2018, nr. 1.706D/2018, nr. 1.779D/2018, nr. 1.721D/2018, nr. 1.730D/2018, nr. 1.737D/2018, nr. 1.743D/2018, nr. 1.781D/2018, nr. 1.784D/2018, nr. 1.833D/2018, nr. 1.834D/2018, nr. 1.856D/2018, nr. 1.859D/2018, nr. 1.861D/2018—nr. 1.875D/2018, nr. 1.877D/2018—nr. 1.891D/2018, nr. 1.893D/2018, nr. 1.894D/2018, nr. 1.918D/2018, nr. 1.939D/2018, nr. 1.990D/2018, nr. 2.032D/2018, nr. 2.039D/2018—nr. 2.041D/2018, nr. 2.045D/2018, nr. 2.085D/2018, nr. 2.191D/2018, nr. 2.204D/2018—nr. 2.206D/2018, nr. 2.224D/2018, nr. 2.228D/2018, nr. 2.248D/2018, nr. 2.273D/2018, nr. 2.285D/2018, nr. 2.286D/2018, nr. 2.288D/2018, nr. 2.292D/2018, nr. 2.293D/2018, nr. 2.320D/2018, nr. 2.321D/2018, nr. 2.322D/2018, nr. 2.352D/2018, nr. 2.365D/2018, nr. 2.367D/2018 și nr. 2.374D/2018 — nr. 2.378D/2018 la Dosarul nr. 1.553D/2018. Reprezentanții părților prezente nu se opun conexării. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.623D/2018, nr. 1.645D/2018, nr. 1.653D/2018, nr. 1.663D/2018, nr. 1.664D/2018, nr. 1.694D/2018, nr. 1.706D/2018, nr. 1.779D/2018, nr. 1.721D/2018, nr. 1.730D/2018, nr. 1.737D/2018, nr. 1.743D/2018, nr. 1.781D/2018, nr. 1.784D/2018, nr. 1.833D/2018, nr. 1.834D/2018, nr. 1.856D/2018, nr. 1.859D/2018, nr. 1.861D/2018—nr. 1.875D/2018,

nr. 1.877D/2018—nr. 1.891D/2018, nr. 1.893D/2018, nr. 1.894D/2018, nr. 1.918D/2018, nr. 1.939D/2018, nr. 1.990D/2018, nr. 2.032D/2018, nr. 2.039D/2018—nr. 2.041D/2018, nr. 2.045D/2018, nr. 2.085D/2018, nr. 2.191D/2018, nr. 2.204D/2018—nr. 2.206D/2018, nr. 2.224D/2018, nr. 2.228D/2018, nr. 2.248D/2018, nr. 2.273D/2018, nr. 2.285D/2018, nr. 2.286D/2018, nr. 2.288D/2018, nr. 2.292D/2018, nr. 2.293D/2018, nr. 2.320D/2018, nr. 2.321D/2018, nr. 2.322D/2018, nr. 2.352D/2018, nr. 2.365D/2018, nr. 2.367D/2018 și nr. 2.374D/2018—nr. 2.378D/2018 la Dosarul nr. 1.553D/2018, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul pe fondul cauzei.

9. Reprezentantul autorilor excepției din Dosarul nr. 1.730D/2018 solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, în conformitate cu motivarea formulată în scris. Partea Ovidiu-Răzvan Savaliuc solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată și solicită Curții ca, în considerentele deciziei pe care o va pronunța, să sancționeze comportamentul Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe care îl apreciază ca fiind anti-cetățean. În acest sens arată că, deși hotărârea instanței de apel putea fi atacată cu recurs, ca urmare a Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, recursul a fost respins ca inadmisibil chiar de către Înalta Curte.

10. În Dosarul nr. 1.694D/2018, reprezentanta părții Casa de Asigurări de Sănătate Argeș solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost motivată în scris. Depune concluzii scrise.

11. În Dosarul nr. 1.623D/2018, autorul excepției arată că, în urma pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018, excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă. De asemenea arată că, în dosarul de fond în care este parte, în fața instanței de recurs s-a pus problema dacă litigiul este finalizat, având în vedere interpretările care s-au dat paragrafului 32 din Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017. Apreciază că această decizie se aplică și în cazul hotărârilor pronunțate anterior publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, dar înainte de declararea căii de atac a recursului. Prin urmare, arată că, în cazul neaplicării acestei decizii și în aceste situații, ar fi încălcate dispozițiile art. 16 din Constituție, întrucât, înainte de publicarea Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017, persoanele interesate au putut invoca direct excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Astfel, doar Curtea Constituțională poate clarifica dacă accesul liber la justiție și dreptul la apărare sunt respectate în momentul în care nu poate invoca aceeași excepție de neconstituționalitate, pentru că nu s-ar respecta art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și nici dispozițiile constituționale referitoare la efectul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale. Depune concluzii scrise.

12. În Dosarul nr. 1.865D/2018 și nr. 2.376D/2018, reprezentantul părții Societatea First Bank — S.A. din București, fostă Societatea Piraeus—S.A. din București, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, raportat la dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, precum și la Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018.

13. În Dosarul nr. 1.889D/2018, reprezentanta părții Constantin Stăncilă învederează aspecte legate de fondul cauzei deduse soluționării instanței de judecată și depune note scrise în acest sens.

14. În Dosarul nr. 2.045D/2018, reprezentanta autoarei excepției solicită Curții să pronunțe o soluție care să țină cont de Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018.

15. În Dosarul nr. 2.248D/2018, reprezentantul autoarei excepției solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, raportat la art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992,

precum și la Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018.

16. În Dosarul nr. 2.352D/2018, reprezentanta părților Ioan Dragoș și Maria Dragoș formulează concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018.

17. În Dosarul nr. 1.867D/2018, reprezentanta părții Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Vrancea solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018.

18. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

19. Prin deciziile civile nr. 364/R, nr. 343/R, nr. 346/R, nr. 352/R, nr. 348/R, nr. 329/R, nr. 369/R, nr. 362/R, nr. 363/R, nr. 438/R, nr. 340/R, nr. 336/R, nr. 373/R, nr. 338/R, nr. 359/R, nr. 391/R, nr. 394/R, nr. 344/R, nr. 361/R, nr. 351/R, nr. 333/R, nr. 337/R, nr. 376/R, nr. 334/R, nr. 357/R, nr. 449/R, nr. 382/R, nr. 360/R, nr. 330/R, nr. 365/R, nr. 339/R, nr. 335/R, nr. 393/R, nr. 432/R, nr. 555/R, nr. 557/R, nr. 647/R, nr. 631/R, nr. 612/R, nr. 636/R și nr. 617/R din 10, 12 și 17 octombrie 2018, 14 noiembrie 2018, 26 noiembrie 2018, 21 noiembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 8.710/233/2015*, nr. 18.452/196/2013*, nr. 13.338/233/2014, nr. 19.665/233/2014, nr. 26.209/233/2014, nr. 1.241/228/2015, nr. 1.541/231/2015, nr. 1.739/233/2015*, nr. 1.979/173/2015*, nr. 241/173/2015, nr. 10.233/233/2016, nr. 11.164/233/2016, nr. 11.982/233/2016, nr. 12.191/233/2016, nr. 12.603/196/2016*, nr. 15.355/233/2016, nr. 16.018/231/2016, nr. 1.961/91/2016**, nr. 1.961/324/2016, nr. 17.662/233/2016, nr. 23.228/233/2016, nr. 24.085/233/2016, nr. 3.327/233/2016, nr. 366/228/2016, nr. 3.787/324/2016*, nr. 4.701/233/2016, nr. 5.502/196/2016, nr. 5.987/324/2016*, nr. 9.086/231/2016, nr. 9.513/231/2016*, nr. 2.525/233/2017, nr. 5.696/233/2017, nr. 1.080/91/2016, nr. 1.796/324/2016, nr. 12.537/233/2016, nr. 2.865/233/2017, nr. 14.868/233/2016, nr. 10.322/233/2016, nr. 81.819/299/2015***, nr. 13.042/196/2017 și nr. 9.940/231/2015*, **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.856D/2018, nr. 1.859D/2018, nr. 1.861D/2018—nr. 1.875D/2018, nr. 1.877D/2018—nr. 1.891D/2018, nr. 1.918D/2018, nr. 1.939D/2018, nr. 2.293D/2018, nr. 2.374D/2018, nr. 2.375D/2018, nr. 2.376D/2018, 2.377D/2018 și nr. 2.378D/2018), art. 27 din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, precum și cu prevederile art. 457 din Codul de procedură civilă (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.292D/2018).

20. Prin încheierile din 10 și 18 octombrie 2018, 18 septembrie 2018, 27 septembrie 2018, 15 noiembrie 2018, 4 octombrie, 20 noiembrie 2018, 22 noiembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 1.201/109/2014**/a2, nr. 37.519/3/2015/a1, nr. 6.043/3/2015/a5, nr. 7.886/101/2015/a1, nr. 47.191/3/2015/a1, nr. 2.615/102/2015/a2, nr. 801/3/2017/a1, nr. 37.450/3/2015/a1,

nr. 5.269/3/2015/a1, nr. 1.702/93/2015/a1, nr. 42.175/ 3/2015/a1 și nr. 37.087/3/2015/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile I civilă și a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu prevederile art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.694D/2018), **art. 24, art. 25 alin. (1) și art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.706D/2018, nr. 1.779D/2018, nr. 2.206D/2018), **art. 27 din Codul de procedură civilă** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.730D/2018 și nr. 2.365D/2018), **art. 27 raportat la art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.781D/2018, nr. 2.204D/2018), **art. 25 alin. (1), art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, raportat la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.032D/2018), **art. 521 alin. (3) și (4) raportat la art. 518 și art. 27 din Codul de procedură civilă, raportat la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.653D/2018 și nr. 2.205D/2018).

21. Prin încheierile din 27 septembrie 2018, 13 decembrie 2018, 21 noiembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 6.849/296/2014, nr. 634/833/2016, nr. 4.585/296/C/2016 — R, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și, respectiv, Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.737D/2018, nr. 2.224D/2018, nr. 2.352D/2018).

22. Prin Încheierea din 8 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.360/212/2016, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.085D/2018).

23. Prin încheierile din 15 noiembrie 2018, 31 octombrie 2018, 18 octombrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 2.256/225/2016, nr. 6.141/318/2016, nr. 1.410/317/2016, nr. 10.651/318/2015, nr. 14.383/318/2015 și nr. 7.723/225/2016, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.721D/2018, nr. 1.743D/2018, nr. 1.833D/2018, nr. 1.834D/2018, nr. 1.893D/2018, nr. 1.894D/2018).

24. Prin încheierile din 9 octombrie 2018, 16 octombrie 2018, 17 octombrie 2018, 15 noiembrie 2018, 13 noiembrie 2018, 7 noiembrie 2018, 31 octombrie 2018, 24 octombrie 2018, 4 decembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 11.085/306/2015, nr. 2.888/306/2014, nr. 182/175/2016, nr. 153/1/2018, nr. 17.271/306/2014*, nr. 777/221/2016*, nr. 3.778/306/2015, nr. 12/306/2017*, nr. 1.663/306/2015, nr. 5.777/306/2016, nr. 10.629/306/2014, nr. 10.748/306/2016, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și, respectiv, Secția I civilă, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 521 alin. (3)**

din Codul de procedură civilă (dosarele Curții Constituționale nr. 1.664D/2018, nr. 2.321D/2018, nr. 2.286D/2018, nr. 2.288D/2018, nr. 2.320D/2018), **a sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.663D/2018), **art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.039D/2018), **a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă** (dosarele Curții Constituționale nr. 2.041D/2018, nr. 1.990D/2018, nr. 2.322D/2018, nr. 2.285D/2018), **respectiv, a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.228D/2018).

25. Prin încheierile din 12 noiembrie 2018, 19 septembrie 2018, 9 octombrie 2018, 1 octombrie 2018, 1 noiembrie 2018 și 27 noiembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 23.943/301/2015, nr. 20.465/302/2016, nr. 7.835/302/2015*, nr. 17.558/303/2015, nr. 34.142/300/2015 și nr. 10.689/299/2016, **Curtea de Apel București — Secțiile a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, a IV-a civilă și a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 521 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** (Dosarul nr. 2.045D/2018), **art. 521 alin. (3) și (4) raportat la art. 518 și art. 27 și 483 din Codul de procedură civilă, cu trimitere la modul de interpretare din Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.553D/2018), **art. 521 alin. (3) și (4) raportat la art. 518 și art. 27 din Codul de procedură civilă, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.645D/2018 și nr. 1.623D/2018), **art. 27 din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.273D/2018) și **art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.367D/2018).

26. Prin Încheierea din 11 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.306/219/2015*, **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.248D/2018).

27. Prin Încheierea din 5 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 521/334/2016, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.191D/2018).

28. Excepția a fost invocată de instanța de judecată din oficiu, (dosarele nr. 1.856D/2018, nr. 1.859D/2018, nr. 1.861D/2018 — nr. 1.868D/2018, nr. 1.869D/2018 — nr. 1.875D/2018, nr. 1.877D/2018 — nr. 1.891D/2018, nr. 1.918D/2018, nr. 1.939D/2018, nr. 2.292D/2018, nr. 2.293D/2018, nr. 2.374D/2018 — nr. 2.378D/2018), de Societatea First Bank — S.A. din București, fosta Piraeus Bank România — S.A. din București (dosarele nr. 1.833D/2018 și nr. 1.865D/2018 și nr. 1.893D/2018), de Societatea Credit

Europe Bank Romania — S.A. din București (Dosarul nr. 1.869D/2018), de Centrul Medical Mipet — S.R.L. din București și de Casa de Asigurări de Sănătate Argeș, cu sediul în Pitești (Dosarul nr. 1.694D/2018), de Robert Ștefan Preda și Iuliana Lucia Preda (Dosarul nr. 1.706D/2018), de Societatea Antena 3 — S.A. din București, Mihai-Emanuel Gâdea, Cristian-Mugur Ciuvică și Bianca Grigore (Dosarul nr. 1.730D/2018), de Simona Ileana Enescu (Dosarul nr. 1.779D/2018), de Societatea Slavva Construct — S.R.L. din Turceni, județul Gorj (Dosarul nr. 1.781D/2018), de Societatea Rădăcini Motors — S.R.L. din București, (Dosarul nr. 1.784D/2018), de Marioara Custură (Dosarul nr. 2.032D/2018), de Dumitru Cherestan și Rodica Cherestan (Dosarul nr. 1.737D/2018), de Banca Comercială Română — S.A. din București (dosarele nr. 1.664D/2018, nr. 2.045D/2018, nr. 2.085D/2018, nr. 2.248D/2018, nr. 2.286D/2018, nr. 2.288D/2018, nr. 2.320D/2018), de Raiffeisen Bank — S.A. din București (dosarele nr. 1.721D/2018, nr. 1.834D/2018, nr. 2.293D/2018), de Viorel Nicolae Constantinescu și Irina Constantinescu (Dosarul nr. 1.894D/2018), de Societatea Acomin — S.A. din Deva (Dosarul nr. 1.663D/2018), de Cornelia Szekeres (Dosarul nr. 2.039D/2018), de Societatea Metasib — S.A. din Sibiu (Dosarul nr. 2.041D/2018), de Nicolae Vecerde și Ana Vecerde (Dosarul nr. 1.990D/2018), de Biroul executorului judecătoresc Nicolescu Gheorghe Alin din București (Dosarul nr. 1.553D/2018), de Răsvan Gabriel Toader (Dosarul nr. 1.645D/2018), de Parohia Bisericii Române Unite cu Roma Greco-Catolică din comuna Hodac, județul Mureș (Dosarul nr. 1.653D/2018), de Cătălin Alexandru Barbu (Dosarul nr. 1.623D/2018), de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. și Societatea Credit Europe Ipotecar I.F.N. — S.A. (Dosarul nr. 2.292D/2018), de Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei” din Galați (Dosarul nr. 2.375D/2018), de Octavian Adam, prin mandatar Laura Enache (Dosarul nr. 2.367D/2018), de Lidia-Evelin Stoian (Dosarul nr. 2.273D/2018), de Adrian Lucian Mircea, Nicoleta Mircea, Ioan Mircea și Victoria Mircea (Dosarul nr. 2.322D/2018), de Societatea Con-A — S.R.L. din Sibiu (Dosarul nr. 2.321D/2018), de Maria Adela Prodea și Mircea Vasile Prodea (Dosarul nr. 2.320D/2018), de Constantin Răcean și Maria Răcean (Dosarul nr. 2.285D/2018), de Hermann Jurgen Schuster și Sabina Poliana Schuster (Dosarul nr. 2.228D/2018), de Societatea Lebăda — S.R.L. din Satu Mare și Societatea Arhiva SM — S.R.L. din Satu Mare (Dosarul nr. 2.352D/2018), de Societatea EAG Agricol 2012 — S.R.L. din Oradea (Dosarul nr. 2.224D/2018), de Steliana Stoian, Mariana Cateliu, Mihaela Cateliu și Georgiana Cateliu (Dosarul nr. 2.365D/2018), de Camelia Lorincz și Adorian-Valentin Lorincz (Dosarul nr. 2.206D/2018), de Luminița Lia Lakatos și Cristian Lakatos (Dosarul nr. 2.205D/2018), de Societatea Continvest — S.R.L. din Oradea, prin administrator judiciar Romexpert IPURL (Dosarul nr. 2.204D/2018), de Societatea OTP Bank România — S.A. din București (Dosarul nr. 1.743D/2018), precum și de Maria Lucuțari (Dosarul nr. 2.191D/2018) în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unor hotărâri pronunțate de instanțele de fond.

29. În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52 din 18 iunie 2018, se arată, în esență, că prin această decizie s-a stabilit că hotărârile judecătorești pronunțate în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 de lei inclusiv, în procese începute anterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, respectiv data de 20 iulie 2017, nu sunt supuse recursului. Ulterior, prin Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018, instanța de contencios constituțional a statuat că interpretarea dată de instanța supremă prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă este neconstituțională. Or, având în vedere existența

acestor două decizii contrare, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, și de Curtea Constituțională, pe de altă parte, se apreciază că singura autoritate în măsură să decidă asupra constituționalității prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată de instanța supremă, prin decizia menționată, este Curtea Constituțională, în temeiul art. 142 alin. (1) din Constituție. Totodată, se mai susține că interpretarea dată prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă contravine dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, conducând la inaplicabilitatea Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 în cadrul litigiilor *pendinte* la data publicării acesteia, cu încălcarea principiilor constituționale ale separației și echilibrului puterilor în stat, legalității, egalității în drepturi și accesului liber la justiție, precum și rolului și efectelor deciziilor Curții Constituționale. În acest sens, se arată că efectul general obligatoriu al acestora este aplicabil de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, în toate litigiile în care raportul juridic guvernat de dispozițiile legii declarate neconstituționale nu este definitiv consolidat, nefiind pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă. Or, în ipoteza unui recurs declarat, dar nesoluționat înainte de data publicării deciziei de admitere a Curții Constituționale, respectiv 20 iulie 2017, raportul juridic contestat este în curs de soluționare. Pe de altă parte, se arată că textul constituțional citat nu distinge nici în funcție de tipurile de decizii pe care Curtea Constituțională le pronunță, nici în funcție de conținutul acestor decizii, ceea ce conduce la concluzia că toate deciziile instanței de contencios constituțional, în întregul lor, sunt general obligatorii.

30. Se mai susține că legiuitorul a instituit competențe specifice și diferite pentru Curtea Constituțională și Înalta Curte de Casație și Justiție, urmărindu-se eliminarea posibilității pronunțării unor hotărâri contradictorii și respectarea, deopotrivă, a deciziilor pronunțate. În speță, se pune problema distincțiilor dintre efectele juridice ale deciziilor celor două instanțe, precum și a temeiului de drept care fundamentează preeminența uneia sau alteia dintre deciziile contrare. În acest sens, se mai arată că, prin pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța supremă poate analiza doar prevederi legale, fiind exclus controlul, pe această cale, a unei decizii a Curții Constituționale, autoritate publică distinctă de puterea judecătorească, reglementată printr-un titlu distinct din Constituție. Mai mult, depășirea atribuțiilor instanței supreme rezultă din faptul că a trecut la analiza principiului constituțional al neretroactivității legii civile, pronunțându-se tocmai asupra unei decizii a instanței de contencios constituțional, singura autoritate care este garantul supremației Constituției, potrivit art. 142 alin. (1) din Legea fundamentală și propriei sale jurisprudențe. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 838 din 27 mai 2009, nr. 206 din 29 aprilie 2013, nr. 265 din 6 mai 2014, nr. 51 din 16 februarie 2016, nr. 397 din 15 iunie 2016 și nr. 404 din 15 iunie 2016, arătând că instanța supremă nu se poate transforma într-o instanță de control judiciar al actelor Curții Constituționale, cu încălcarea efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale, precum și a competențelor exclusive ale acesteia. În acest mod instanța supremă își depășește competența și adaugă la o decizie a instanței de contencios constituțional, negând, pentru justițiabili, posibilitatea de a invoca nelegalitatea deciziei instanței de apel pe calea recursului, deși criteriul valoric care a stat la baza hotărârii legiuitorului, respectiv acela de a exclude accesul la această cale de atac, a fost constatat ca fiind neconstituțional. În acest mod sunt încălcate principiul securității juridice, al cerințelor de precizie, claritate și previzibilitate, precum și al statului de drept și al separației puterilor în stat.

31. Mai mult, se susține că este inadmisibil ca, prin înlăturarea efectelor paragrafului 32 al Deciziei Curții

Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, instanța supremă să considere că o normă juridică ce a încetat să mai producă efecte juridice, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, să poată fi aplicată în continuare, cu motivarea că, la momentul începerii procesului judiciar, părțile nu au avut în vedere că hotărârea nu va putea fi supusă recursului. În acest sens se arată că, în justificarea motivului pentru care nu a luat în considerare paragraful 32 din decizia Curții Constituționale, referitor la efectele acesteia, instanța supremă a făcut diferențierea între considerentele pe care se sprijină aceasta, pe de o parte, și considerente autonome, pe de altă parte, apreciind că dispozitivul deciziei Curții Constituționale nu face corp comun cu paragraful 32 al acesteia, întrucât nu se sprijină pe acesta, deși practica instanței de contencios constituțional este bogată, cu privire la forța obligatorie a considerentelor deciziilor sale, în acest sens fiind Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010 sau Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017.

32. Se mai susține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele deciziilor sale, prevederile legale constatate ca fiind neconstituționale își pierd eficiența juridică și nu mai pot fi aplicate, astfel încât cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești urmează a fi soluționate cu luarea în considerare a acestei noi realități juridice, determinate de existența deciziilor Curții Constituționale, iar nu prin raportare la art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin decizia instanței supreme. În soluționarea problemelor de drept cu care a fost sesizată, instanța supremă nu își poate asuma rolul puterii legiuitoare, nu poate să adopte norme noi sau să abroge norme existente. În acest mod sunt încălcate principiul ierarhiei normelor de drept și principiul neretroactivității, prin ultraactivarea unei norme declarate neconstituționale.

33. Se mai susține că prevederile legale criticate, astfel cum au fost interpretate de instanța supremă, au blocat accesul la calea de atac a recursului, în funcție de valoarea pretenției deduse judecării, punând cetățenii într-o situație diferită, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă, ceea ce contravine principiilor constituționale ale egalității în fața legii, accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil. În acest sens, se arată că, potrivit interpretării date de Înalta Curte, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, decizia Curții Constituționale se va aplica doar proceselor începute după publicarea acesteia, fiind creată, în acest mod, o diferență de tratament juridic între justițiabilii care au formulat o cerere de chemare în judecată anterior publicării deciziei, pe de o parte, și justițiabilii care au formulat o cerere de chemare în judecată ulterior acestei date, pe de altă parte, deși situația juridică este aceeași, respectiv există un proces în curs, în care nu a fost pronunțată o hotărâre în apel. Se mai susține că, deși o diferență de tratament similară, bazată pe momentul introducerii cererii de chemare în judecată, va exista întotdeauna, în cazul în care apare în timp un conflict de legi procedurale (în special în cazul în care legiuitorul a optat pentru ultraactivitatea legii de procedură vechi), totuși această diferență devine nejustificată și neconstituțională în situația în care tratamentul diferențiat vizează producerea ori nu a efectelor unei dispoziții legale neconstituționale. Într-un asemenea caz este restrâns dreptul la recurs, deși o asemenea restrângere a fost constatată anterior neconstituțională, cu caracter general și obligatoriu, potrivit efectelor deciziilor Curții Constituționale.

34. De asemenea, în legătură cu invocarea încălcării principiului constituțional al egalității în drepturi, se arată că este creată o discriminare nejustificată între persoanele care au invocat excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, și persoanele care nu au invocat această excepție, deși, în ambele

cazuri, cererea de chemare în judecată a fost introdusă înainte de publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I. Se susține că această discriminare nu este fundamentată pe un criteriu obiectiv și rațional, câtă vreme complexitatea unor cauze nu depinde de invocarea sau nu a excepției de neconstituționalitate, ci de problema de drept dedusă judecării.

35. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, se susține că aceste prevederi legale, în forma anterioară pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, încalcă principiul constituțional al egalității în fața legii, fără nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

36. Referitor la art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, se susține că și acesta capătă valențe neconstituționale, din perspectiva interpretării date textelor de lege criticate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă. De asemenea, se susține că o astfel de interpretare nu poate fi opozabilă tuturor instanțelor de judecată, deoarece nu se referă la dezlegarea unor probleme de drept, ci la interpretarea unei decizii a Curții Constituționale.

37. În concluzie, se susține că utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, prin care s-a constatat încălcarea principiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3), atrage însăși neconstituționalitatea „dezlegării date chestiunii de drept”, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Se mai susține că, în același timp, interpretarea dată art. 27 din Codul de procedură civilă, în sensul creării de diferențieri, pentru situații care sunt fundamental asemănătoare, și al negării accesului la justiție atrage și neconstituționalitatea acestui text de lege, în interpretarea dată de instanța supremă.

38. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile I civilă și a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile legale asupra cărora s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017 au valoarea unei legi noi de procedură, a cărei aplicare în timp presupune observarea prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale, dar și normele generale de drept tranzitoriu, cuprinse în art. 24—27 din Codul de procedură civilă. Din această perspectivă, principiul aplicării pentru viitor a deciziilor Curții Constituționale nu împiedică, ci, dimpotrivă, impune aplicarea dispozițiilor art. 24—27 din Codul de procedură civilă, stabilirea în concret a legii aplicabile în cazul unui conflict de norme de procedură civilă neputând fi rezolvată doar prin raportarea la Legea fundamentală. Se mai apreciază că Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă în Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, răspunde cerințelor privind egalitatea cetățenilor în fața legii și pune în acord aplicarea pentru viitor a deciziilor Curții Constituționale cu principiul similar reglementat de art. 147 alin. (4) din Constituție, securitatea juridică fiind reală numai atunci când soluționarea unei cauze nu este condiționată de hazardul unei eventuale modificări care să stabilească o nouă normă de competență sau de exercitare a unei căi de atac, în situația în care în cauză a fost depășit momentul stabilirii competenței. Se mai apreciază că interpretarea dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă asigură tocmai neretroactivitatea dispozițiilor procedurale noi, apărute fie prin intervenția legiuitorului, fie ca urmare a declarării neconstituționalității unor texte. Numai în această modalitate se asigură previzibilitatea etapelor procesuale, iar, în cazul concret al căilor de atac, estimarea realistă a duratei procesului, dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă nu fac altceva

decât să reitereze consecințele art. 24—25 din același cod pentru situația particulară a căilor de atac. Dimpotrivă, alegerea unui moment subiectiv pentru aplicarea efectelor deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, respectiv cel al pronunțării hotărârii, determină o posibilă discriminare pentru diferite părți care au declanșat litigiile cu reprezentarea clară a modalității de desfășurare a procesului civil, în toate fazele procesuale. Introducerea criteriului subiectiv al momentului pronunțării hotărârii deschide pentru unele părți posibilitatea accesului la o nouă cale de atac, în timp ce alte părți sunt lipsite de o asemenea posibilitate, deși toate părțile se bucurau inițial de același regim procesual.

39. Pe de altă parte, se mai apreciază în esență că, pronunțând Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, instanța supremă nu a făcut decât să-și exercite una dintre competențele legale, în acord cu prevederile constituționale, precum și cu prevederile legale ce guvernează desfășurarea procesului civil.

40. Se mai apreciază că interpretarea dată prevederilor de lege criticate urmărește tocmai clarificarea problematicii privitoare la aplicarea în timp a dispozițiilor procesuale sub aspectul căilor de atac admisibile împotriva unei hotărâri judecătorești, iar forul de jurisdicție constituțională și instanța supremă au acționat fiecare în sfera competenței lor suverane, Înalta Curte nerealizând decât o interpretare unitară și obligatorie a efectelor pe care le are declararea neconstituțională a unei dispoziții legale asupra proceselor aflate pe rolul instanțelor de judecată.

41. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, consideră că sesizarea în vederea dezlegării unei chestiuni de drept reprezintă un mecanism de asigurare a unei practici judiciare unitare, complementar și distinct de instituția recursului în interesul legii, pus la îndemâna instanței supreme, iar finalitatea acestuia este pronunțarea unei hotărâri obligatorii, atât pentru instanța care a solicitat dezlegarea, cât și pentru celelalte instanțe judecătorești. Se mai apreciază că, pronunțând Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, instanța supremă nu a făcut altceva decât să-și exercite una dintre competențele legale, fără să poată fi reținută încălcarea dispozițiilor constituționale invocate. Se mai apreciază că în sistemul actualului Cod de procedură civilă a fost adoptată o concepție nouă, care se îndepărtează de la cea anterioară (bazată, fără distincții, pe aplicarea imediată și generală a legii noi), tocmai pentru a se ține seama, deopotrivă, de exigențele principiului preeminenței dreptului și securității juridice, precum și de principiul respectării drepturilor și situațiilor legalmente dobândite, al respectării așteptărilor legitime, al egalității în fața legii, părțile cunoscând încă din momentul declanșării procesului care sunt căile de atac ce se pot exercita. (Dosarul nr. 1.737D/2018 și nr. 2.352D/2018).

42. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă**, în Dosarul nr. 2.224D/2018, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând că, în acord cu cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 20 mai 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție nu are competența să se pronunțe în legătură cu efectele unei decizii a Curții Constituționale sau să dea dezlegări obligatorii, care contravin deciziilor Curții Constituționale, iar acceptarea unei altfel de interpretări ar echivala cu prevalența unei norme legale față de una de rang constituțional, fiind înfrânt, în acest mod, efectul imediat și general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. În acest mod, interpretarea dată de instanța supremă prevederilor legale criticate contravine principiilor constituționale ale egalității în fața legii și dreptului la un proces echitabil. Se mai apreciază că revine exclusiv instanței de contencios constituțional sarcina de

a tranșa divergența dintre propriile interpretări și interpretarea dată de către Înalta Curte de Casație și Justiție prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă.

43. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă sunt o expresie a voinței legiuitorului de a stabili cu exactitate ce cale de atac se aplică în situația în care, de la momentul promovării acțiunii/cererii și până la soluționarea definitivă, intervine o normă procesuală nouă, care schimbă calea de atac. Curtea Constituțională a evidențiat necesitatea respectării principiului statului de drept și al previzibilității, predictibilității și clarității legii, dar și obligativitatea respectării principiului stabilității juridice, or dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată de Înalta Curte, respectă aceste principii. În ceea ce privește prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, se apreciază că acest text de lege, care stabilește momentul de la care devine obligatorie respectarea unei decizii a instanței supreme, devine neconstituțional, pentru faptul că decizia pronunțată în temeiul său contravine Constituției.

44. **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

45. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că, potrivit dezlegării menționate, prin stabilirea datei sesizării instanței ca moment procesual de care legea leagă stabilirea regimului căilor de atac cărora le este supusă hotărârea judecătorească (conform art. 27 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013) au fost aduse la îndeplinire de către instanța supremă prerogativele constituționale înscrise în art. 126 alin. (3) din Constituție, în acord cu principiul constituțional al neretroactivității legii și cu principiile care guvernează desfășurarea procesului civil. Se mai apreciază că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă nu contravin principiului constituțional al accesului liber la justiție și nu restrâng exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece acest drept nu presupune și dublul grad de jurisdicție, fiind, dimpotrivă, garantul securității juridice. În ceea ce privește neconstituționalitatea prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, se apreciază că nu este încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, modalitatea de interpretare a unei chestiuni de drept neintrând în competența vreuneia dintre celelalte puteri în stat.

46. De asemenea, se apreciază că, în raport cu Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu se poate reține existența unei discriminări, întrucât în sistemul actualului Cod de procedură civilă a fost adoptată o concepție nouă, care se îndepărtează de la cea anterioară (bazată, fără distincții, pe aplicarea imediată și generală a legii noi), tocmai pentru a se ține seamă, deopotrivă, de exigențele principiului preeminenței dreptului și securității juridice, precum și de principiul respectării drepturilor și situațiilor legalmente dobândite, al respectării așteptărilor legitime, al egalității în fața legii. Se apreciază că, potrivit dezlegării menționate, prin stabilirea datei sesizării instanței ca moment procesual de care legea leagă stabilirea regimului căilor de atac cărora le este supusă hotărârea judecătorească [conform art. 27 și art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013], au fost aduse la îndeplinire de către instanța supremă prerogativele constituționale înscrise în art. 126 alin. (3) din Constituție, în acord cu principiul constituțional al neretroactivității legii și cu principiile care guvernează desfășurarea procesului civil.

47. **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin decizia instanței supreme, este întemeiată, prin raportare la prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018. Se apreciază că nu sunt încălcate celelalte dispoziții constituționale invocate.

48. **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

49. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, prin reglementarea dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, legiuitorul a avut în vedere faptul că modificarea regimului căilor de atac pe parcursul unor litigii concrete, aflate în curs de soluționare, prin adăugarea ori suprimarea unei căi de atac, a unor motive, condiții de admisibilitate etc., este de natură a avantaja o parte în detrimentul celeilalte, ceea ce rupe echilibrul procesual, egalitatea armelor și afectează, astfel, echitatea procesului. Pe de altă parte, se apreciază că justiția este atributul suveran al instanțelor judecătorești, conform art. 126 din Constituție, iar instanța de contencios constituțional nu a extins controlul de constituționalitate și asupra prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017. Astfel, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, instanța supremă s-a pronunțat în limitele competenței sale, în materia asigurării unei practici unitare, în temeiul art. 519—521 din Codul de procedură civilă, interpretând art. 27 din Codul de procedură civilă din perspectiva împrejurării că această normă nu a fost declarată neconstituțională, precum și având în vedere faptul că o decizie de admitere pronunțată de Curtea Constituțională se aplică numai pentru viitor.

50. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii pentru viitor, de la data publicării acestora având valoare obligatorie și opozabilitate *erga omnes*, iar declararea unei norme ca neconstituțională este asemănătoare abrogării acesteia, consecințele înlăturării normei producându-se pentru viitor. Se mai apreciază, astfel, că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată de instanța supremă, nu contravin principiului egalității în drepturi, accesului liber la justiție și regimului folosirii căilor de atac, ci sunt în strictă corelație cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție.

51. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

52. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

53. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

54. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

55. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit actelor de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 24 — *Legea aplicabilă proceselor noi*, art. 25 alin. (1) — *Legea aplicabilă proceselor în curs*, art. 27 — *Legea aplicabilă hotărârilor*, art. 457 — *Legalitatea căii de atac*, art. 483 alin. (2) — *Obiectul și scopul recursului. Instanța competentă*, art. 521 alin. (1) și (4) — *Conținutul și efectele hotărârii*, prin raportare la art. 518 — *Încetarea efectelor deciziei* din Codul de procedură civilă, precum și prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

56. În ceea ce privește stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea reține cele statuate cu valoare de principiu în jurisprudența sa, în sensul că, în exercitarea controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012; Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017). De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, determinarea obiectului excepției de neconstituționalitate este o operațiune care, pe lângă existența unor condiționări formale inerente ce incumbă în sarcina autorului acesteia, poate necesita și o apreciere obiectivă a Curții Constituționale, având în vedere finalitatea urmărită de autor prin ridicarea excepției. O atare concepție se impune tocmai datorită caracterului concret al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție (Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, precitată).

57. Prin urmare, în prezentele cauze, analizând motivarea excepțiilor de neconstituționalitate, care tinde în mod univoc la critica interpretării dispozițiilor legale ce au făcut obiectul Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, precum și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”;

— Art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „(3) *Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”;

— Art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013: „(2) *În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse*

recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”

58. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, alin. (4) privind principiul separației și echilibrul puterilor în stat și alin. (5) referitor la principiul legalității, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 30 alin. (6) privind limitele libertății de exprimare, art. 57 — *Exercitarea drepturilor și a libertăților*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 61 — *Rolul Parlamentului*, art. 73 alin. (1) privind categoriile de legi, art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, art. 126 alin. (1)—(4) referitoare la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a instanțelor judecătorești, art. 129 — *Folosirea căilor de atac*, art. 142 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale, art. 146 — *Atribuții* și art. 147 alin. (1) și (4) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, cuprins în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

59. Analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea reține că, prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, a constatat că aceste prevederi legale, în interpretarea dată de instanța supremă, sunt neconstituționale.

60. Prin această decizie, paragrafele 66—78, Curtea a reținut că, potrivit interpretării date de instanța supremă prin intermediul hotărârii prealabile, deși dispoziția legală care suprime în mod expres calea de atac a recursului, în privința hotărârilor judecătorești pronunțate în cererile evaluabile în bani de până la 1.000.000 de lei inclusiv, a fost constatată neconstituțională, aceasta continua să fie aplicabilă tuturor litigiilor în curs, înregistrate pe rolul instanțelor anterior datei publicării deciziei de constatare a neconstituționalității. Curtea a reținut că o asemenea soluție interpretativă are semnificația prelungirii, în timp, a efectelor unei norme constatate neconstituționale, cu consecința aplicării acesteia în cadrul proceselor în curs, ceea ce conduce la încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră efectul imediat și general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

61. Curtea a mai reținut că aceste prevederi constituționale, coroborate cu cele cuprinse în art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, instituie o regulă de aplicare în timp a normelor legale constatate neconstituționale, regulă care se aplică în mod prioritar, dată fiind forța juridică superioară a normei constituționale, în raport cu normele generale de drept tranzitoriu, cuprinse în acte normative cu forță juridică inferioară (în speță, Codul de procedură civilă), în acord cu principiul supremației Legii fundamentale, cuprins în art. 1 alin. (5) din Constituție.

62. Totodată, Curtea a mai reținut că interpretarea dată prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, prin Decizia

nr. 52 din 18 iunie 2018, de către instanța supremă, este contrară și jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele de ordin constituțional ale deciziilor sale. Prin urmare, Curtea a reținut că incidența efectelor deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acesteia — cauze *pendinte*, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, este în acord cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, dispoziții constituționale pe care se întemeiază expresia obligativității *erga omnes* a interpretării și soluției pronunțate de instanța de contencios constituțional, care implică obligația constituțională a tuturor autorităților de a aplica întocmai deciziile Curții, la situațiile concrete în care normele constatate neconstituționale au incidență (a se vedea și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

63. Invocând jurisprudența sa anterioară, respectiv Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 61, Curtea a reținut că art. 147 din Constituție este, în privința normelor procedurale, de imediată aplicare, având caracter sancționatoriu. Astfel, în interpretarea acestui text constituțional, raportat la normele de procedură civilă, Curtea a constatat că acesta se aplică atât situațiilor *pendinte*, cât și celor ce se vor naște în viitor, sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție neputând fi condiționată de faptul că procesul civil a fost pornit anterior sau ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017. Curtea a mai reținut că, prin interpretarea dată normei legale criticate de către instanța supremă, prin hotărârea prealabilă pronunțată, contrar celor statuate printr-o decizie a Curții Constituționale, Înalta Curte a procedat într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care aceasta trebuie să dea dovadă față de jurisprudența instanței constituționale, a cărei respectare constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept (a se vedea Decizia nr. 581 din 20 iulie 2016, precitată, paragraful 50). De aceea, interpretarea dată de instanța supremă textelor de lege criticate, care este în mod expres contrară considerentului nr. 32 al Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, referitoare la efectele deciziei de constatare a neconstituționalității, este de natură a contraveni efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, iar o înlăturare a acestor efecte, în cauzele deduse soluționării instanțelor de judecată, echivalează cu nerespectarea principiului constituțional al valorii obligatorii și opozabilității *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, consacrată de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

64. De asemenea, Curtea a mai reținut că, având în vedere că decizia de constatare a neconstituționalității face parte, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, din ordinea juridică normativă, realizarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unui control de constituționalitate implicit al efectelor acestei decizii, prin raportare la alte norme constituționale incidente, în speță principiul neretroactivității legii civile, echivalează cu încălcarea competenței specifice exclusive a instanței de contencios constituțional, reglementată în art. 146 din Legea fundamentală. În acest sens, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), „în exercitarea atribuției prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituția României și nu are

competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora.”

65. În concluzie, Curtea a reținut că, în ceea ce privește efectele constatării ca neconstituționale a unei soluții legislative cuprinse într-o normă de procedură, respectiv sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv”, cuprinsă în dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Hotărârile rămân supuse căilor de atac (...) prevăzute de legea sub care a început procesul”, dat fiind faptul că, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, anterior citată, paragraful 63, neconstituționalitatea este o sancțiune de drept constituțional care se aplică imediat situațiilor *pendinte*. Astfel, nu se poate ajunge la concluzia că decizia Curții s-ar aplica numai proceselor pornite după publicarea sa, caz în care, în mod evident, hotărârea susceptibilă a fi recurată este pronunțată după publicarea deciziei. Prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă constituie o normă de procedură de natură legală și nu poate restrânge sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție. Acceptarea unei asemenea teze ar echivala cu prevalența unei norme legale față de una de rang constituțional și s-ar înfrânge în mod indirect efectul imediat și general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, într-un stat de drept, toate autoritățile publice, atât în aplicarea, cât și în interpretarea normelor infraconstituționale, trebuie să respecte deciziile Curții Constituționale, din moment ce acestea materializează și explicitează exigențele Constituției.

66. Prin aceeași decizie, paragrafele 80—87, Curtea a reținut și încălcarea 147 alin. (4) raportat la art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, referitoare la principiile egalității în drepturi și accesului liber la justiție. În acest sens, Curtea a reținut că negarea dreptului la exercitarea căii de atac a recursului, prin inaplicabilitatea dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în configurația dată prin constatarea neconstituționalității sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv”, pentru o anumită categorie de justițiabili, în funcție de data începerii procesului, este de natură a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecării, accesul la calea de atac a recursului, punând *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea paragraful 28 din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017).

67. În prezenta cauză se mai formulează o critică de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, dintr-o altă perspectivă, susținându-se că efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 se aplică, în acord cu jurisprudența constantă a Curții în acest sens, cauzelor în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate admisă, precum și cauzelor în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la momentul publicării deciziei de admitere, altele decât cea în care a fost pronunțată decizia Curții Constituționale, soluționate definitiv prin hotărâre judecătorească, în această ipoteză decizia constituind temei al revizurii, potrivit dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă. Astfel, se susține că decizia de admitere nu este aplicabilă într-o cauză în care nu a fost invocată excepția de neconstituționalitate admisă.

68. Curtea reține că nu se poate pronunța asupra acestor susțineri, din moment ce critica vizează însăși contestarea efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, astfel cum au fost reținute în paragraful 32, nefiind evidențiate motive intrinseci de neconstituționalitate a unei norme legale, critica de neconstituționalitate fiind, din acest punct de vedere, inadmisibilă.

69. În concluzie, în prezenta cauză, față de data invocării prezentelor excepții de neconstituționalitate, care este anterioară pronunțării Deciziei nr. 874 din 18 decembrie 2018, și având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

70. Sub acest aspect, Curtea mai reține faptul că, de principiu, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

71. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1 000 000 lei inclusiv”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, Curtea reține că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, dat fiind faptul că, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, anterior citată, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale.

72. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în motivarea acesteia se susține, în esență, că utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea „dezlegării date chestiunii de drept”, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

73. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că acestea nu reprezintă veritabile motive de neconstituționalitate, pe de o parte, dat fiind faptul că este invocată în mod generic contradicția textelor de lege criticate cu prevederile constituționale. Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în indicarea motivelor de neconstituționalitate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 47/1992, controlul pe calea excepției de neconstituționalitate a normelor legale fiind posibil doar la sesizare, iar nu din oficiu. Pe de altă parte, motivele de neconstituționalitate ce privesc prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin hotărârea prealabilă a instanței supreme, sunt invocate în legătură indisolubilă cu situația concretă a contrarietății dintre hotărârea prealabilă în cauză și Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și nu pot fi translate în legătură cu prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care reglementează, cu caracter general, obligativitatea pentru instanțele judecătorești a dezlegării date chestiunilor de drept prin hotărârile prealabile pronunțate de instanța supremă. Mai mult, textul de lege criticat prevede în mod expres, în alin. (4), că decizia pronunțată în cadrul procedurii hotărârii prealabile își încetează obligativitatea la data constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

74. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea „dezlegării date chestiunii de drept”, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că aceasta se referă, în realitate, tot la dispoziția legală interpretată prin hotărârea prealabilă, respectiv la prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă, astfel că nu poate fi reținută ca o critică

distinctă, în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

75. Astfel, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, sau Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011).

76. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Biroul executorului judecătoresc Nicolescu Gheorghe Alin din București în Dosarul nr. 20.465/302/2016 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Curtea de Apel Galați — Secția I civilă din oficiu, în dosarele nr. 8.710/233/2015*, nr. 18.452/196/2013*, nr. 13.338/233/2014, nr. 19.665/233/2014, nr. 26.209/233/2014, nr. 1.241/228/2015, nr. 1.541/231/2015, nr. 1.739/233/2015*, nr. 1.979/173/2015*, nr. 241/173/2015, nr. 10.233/233/2016, nr. 11.164/233/2016, nr. 11.982/233/2016, nr. 12.191/233/2016, nr. 12.603/196/2016*, nr. 15.355/233/2016, nr. 16.018/231/2016, nr. 1.961/91/2016**, nr. 1.961/324/2016, nr. 17.662/233/2016, nr. 23.228/233/2016, nr. 24.085/233/2016, nr. 3.327/233/2016, nr. 366/228/2016, nr. 3.787/324/2016*, nr. 4.701/233/2016, nr. 5.502/196/2016, nr. 5.987/324/2016*, nr. 9.086/231/2016, nr. 9.513/231/2016*, nr. 2.525/233/2017, nr. 5.696/233/2017, nr. 1.080/91/2016, nr. 1.796/324/2016, nr. 12.537/233/2016, nr. 2.865/233/2017, nr. 14.868/233/2016, nr. 10.322/233/2016, nr. 81.819/299/2015***, nr. 13.042/196/2017 și nr. 9.940/231/2015*, de Societatea First Bank — S.A. din București, fostă Societatea Piraeus Bank România — S.A. din București, în dosarele nr. 1.410/317/2016 și nr. 14.383/318/2015 ale Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și în Dosarul nr. 1.541/231/2015 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă, de Societatea Credit Europe Bank Romania — S.A. din București în Dosarul nr. 10.233/233/2016 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă, de Societatea Centrul Medical Mipet — S.R.L. din București și, respectiv, de Casa de Asigurări de Sănătate Argeș, cu sediul în Pitești, în Dosarul nr. 1.201/109/2014***/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, de Robert Ștefan Preda și Iuliana Lucia Preda în Dosarul nr. 37.519/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Societatea Antena 3 — S.A. din București, Mihai-Emanuel Gâdea, Cristian-Mugur Ciuvică și Bianca Grigore în Dosarul nr. 6.043/3/2015/a5 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, de Simona Ileana Enescu în Dosarul nr. 37.087/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Societatea Slavva Construct — S.R.L. din Turceni, județul Gorj, în Dosarul nr. 7.886/101/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Societatea Rădăcini Motors — S.R.L. din București în Dosarul nr. 47.191/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Marioara Custură în Dosarul nr. 42.175/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Dumitru Cherestan și Rodica Cherestan în Dosarul nr. 6.849/296/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, de Banca Comercială Română — S.A. din București în Dosarul nr. 11.085/306/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, Dosarul nr. 23.943/301/2015 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă în Dosarul nr. 1.360/212/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.306/219/2015 * al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, Dosarul nr. 182/175/2016 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, Dosarul nr. 153/1/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, și în Dosarul nr. 17.271/306/2014* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, de Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 2.256/225/2016 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă, Dosarul nr. 10.651/318/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă, Dosarul nr. 2.865/233/2017 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă, de Societatea OTP Bank România — S.A. din București în Dosarul nr. 6.141/318/2016 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă, de Viorel Nicolae Constantinescu și Irina Constantinescu în Dosarul nr. 7.723/225/2016 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă, de Cornelia Szekeres în Dosarul nr. 3.778/306/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Societatea Metasib — S.A. din Sibiu în Dosarul nr. 12/306/2017* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Nicolae Vecerdeea și Ana Vecerdeea în Dosarul nr. 1.663/306/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Răsvan Gabriel Toader în Dosarul nr. 7.835/302/2015* al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă, de Parohia Bisericii Române Unite cu Roma Greco-Catolică din comuna Hodac, județul Mureș, în Dosarul nr. 2.615/102/2015/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, de Cătălin Alexandru Barbu în Dosarul nr. 17.558/303/2015 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. și Societatea Credit Europe Ipotecar I.F.N. — S.A. în Dosarul nr. 10.233/233/2016 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă, de Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei” din Galați în Dosarul nr. 10.322/233/2016 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă, de Octavian Adam, prin mandatar Laura Enache, în Dosarul nr. 10.689/299/2016 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de Lidia-Evelin Stoian în Dosarul nr. 34.142/300/2015, al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Adrian Lucian Mircea, Nicoleta Mircea, Ioan Mircea și Victoria Mircea în Dosarul nr. 5.777/306/2016 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, Societatea Con-A —

S.R.L. din Sibiu în Dosarul nr. 2.888/306/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, de Maria Adela Prodea și Mircea Vasile Prodea în Dosarul nr. 17.271/306/2014* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, de Constantin Răcean și Maria Răcean în Dosarul nr. 10.629/306/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, de Societatea Lebăda — S.R.L. din Satu Mare și Societatea Arhiva SM — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 4.585/296/C/2016-R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Societatea EAG Agricol 2012 — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 634/833/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, de Steliana Stoian, Mariana Cateliu, Mihaela Cateliu și Georgiana Cateliu, în Dosarul nr. 801/3/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, de Camelia Lorincz și Adorian-Valentin Lorincz în Dosarul nr. 37.450/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Luminița Lia Lakatos și Cristian Lakatos în Dosarul nr. 5.269/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Societatea Continvest — S.R.L. din Oradea, prin administrator judiciar Romexpert IPURL, în Dosarul nr. 1.702/93/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, precum și de Maria Lucuțari în Dosarul nr. 521/334/2016 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepții ridicate de Biroul executorului judecătoresc Nicolescu Gheorghe Alin din București în Dosarul nr. 20.465/302/2016 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Curtea de Apel Galați — Secția I civilă din oficiu în dosarele nr. 8.710/233/2015*, nr. 18.452/196/2013*, nr. 13.338/233/2014, nr. 19.665/233/2014, nr. 26.209/233/2014, nr. 1.241/228/2015, nr. 1.541/231/2015, nr. 1.739/233/2015*, nr. 1.979/173/2015*, nr. 241/173/2015, nr. 10.233/233/2016, nr. 11.164/233/2016, nr. 11.982/233/2016, nr. 12.191/233/2016, nr. 12.603/196/2016*, nr. 15.355/233/2016, nr. 16.018/231/2016, nr. 1.961/91/2016**, nr. 1.961/324/2016, nr. 17.662/233/2016, nr. 23.228/233/2016, nr. 24.085/233/2016, nr. 3.327/233/2016, nr. 366/228/2016, nr. 3.787/324/2016*, nr. 4.701/233/2016, nr. 5.502/196/2016, nr. 5.987/324/2016*, nr. 9.086/231/2016, nr. 9.513/231/2016*, nr. 2.525/233/2017, nr. 5.696/233/2017, nr. 1.080/91/2016, nr. 1.796/324/2016, nr. 12.537/233/2016, nr. 2.865/233/2017, nr. 14.868/233/2016, nr. 10.322/233/2016, nr. 81.819/299/2015***, nr. 13.042/196/2017 și nr. 9.940/231/2015*, de Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 2.256/225/2016 și nr. 10.651/318/2015 ale Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă, de Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei” din Galați în Dosarul nr. 10.322/233/2016 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă, de Centrul Medical Mipet — S.R.L. din București și de Casa de Asigurări de Sănătate Argeș din Pitești în Dosarul nr. 1.201/109/2014***/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, de Banca Comercială Română — S.A. din București în Dosarul nr. 11.085/306/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, Dosarul nr. 23.943/301/2015 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă, în Dosarul nr. 1.360/212/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.306/219/2015 * al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, Dosarul nr. 182/175/2016 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, Dosarul nr. 153/1/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și de Maria Adela Prodea și Mircea Vasile Prodea în Dosarul nr. 17.271/306/2014* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, de Societatea Con-A — S.R.L. din Sibiu în Dosarul nr. 2.888/306/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, de Octavian Adam, prin mandatar Laura Enache, în Dosarul nr. 10.689/229/2016 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de Robert Ștefan Preda și Iuliana Lucia Preda în Dosarul nr. 37.519/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Camelia Lorincz și Adorian-Valentin Lorincz în Dosarul nr. 37.450/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Societatea Slavva Construct — S.R.L. din Turceni, județul Gorj, în Dosarul nr. 7.886/101/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Societatea Continvest — S.R.L. din Oradea, prin administrator judiciar Romexpert IPURL, în Dosarul nr. 1.702/93/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Marioara Custură în Dosarul nr. 42.175/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Societatea Acomin — S.A. din Deva în Dosarul nr. 777/221/2016* al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, de Cornelia Szekeres în Dosarul nr. 3.778/306/2015 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, de Răsvan Gabriel Toader în Dosarul nr. 7.835/302/2015* al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă, de Parohia Bisericii Române Unite cu Roma Greco-Catolică din comuna Hodac, județul Mureș, în Dosarul nr. 2.615/102/2015/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, de Cătălin Alexandru Barbu în Dosarul nr. 17.558/303/2015 al Curții de Apel București, de Luminița Lia Lakatos și Cristian Lakatos în Dosarul nr. 5.269/3/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Hermann Jurgen Schuster și, respectiv, de Sabina Poliana Schuster în Dosarul nr. 10.748/306/2016 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile I civilă și a II-a civilă, Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Secția a IV-a civilă și Secția a V-a civilă, Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă, Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, precum și Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind aprobarea componenței Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior în mandatul 2019—2023

În temeiul art. 217 alin. (1)—(3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă componența Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior (C.N.F.I.S.), pentru mandatul 2019—2023, după cum urmează:

1. Abrudan Ioan — Universitatea „Transilvania” din Brașov;
2. Bălescu Mihai — Universitatea Națională de Arte din București;
3. Socol Adela — Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia;
4. Burnete Nicolae — Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca;
5. Cașcaval Dan — Universitatea „Gheorghe Asachi” din Iași;
6. Drughean Liviu — Universitatea Tehnică de Construcții din București;
7. Dobrescu Tiberiu Gabriel — Universitatea „Politehnica” din București;
8. Attila Gasparik — Universitatea de Arte din Târgu Mureș;
9. Papuc Răzvan — Universitatea din București;
10. Istudor Nicolae — Academia de Studii Economice din București;
11. Drăgan Florin — Universitatea Politehnica din Timișoara;
12. Pirtea Marilen — Universitatea de Vest din Timișoara;
13. Jinga Viorel — Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București;
14. Onofrei Mihaela — Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași;
15. Popescu Claudia-Laurența — Universitatea „Politehnica” din București;

16. Prelipcean Gabriela — Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava;

17. Spînu Cezar Ionuț — Universitatea din Craiova;

18. Szabo Levente — Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca;

19. Teodorescu Răzvan — Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București;

20. Vîntu Vasile — Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași;

21. Lazăr Dan-Tudor — Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca;

22. Preda Marian — Universitatea din București;

23. Oros Călin — Universitatea „Valahia” din Târgoviște.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin se duc la îndeplinire de către C.N.F.I.S., persoanele prevăzute la art. 1, precum și de către direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației Naționale.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 4.243/2015 privind constituirea Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 25 iunie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea Regulamentului privind regimul actelor de studii
și al documentelor școlare gestionate de unitățile de învățământ preuniversitar,
aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.844/2016**

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Alineatul (6) al articolului 6 din Regulamentul privind regimul actelor de studii și al documentelor școlare gestionate de unitățile de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.844/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 31 mai 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„(6) În actele de studii nu se admit modificări privind datele personale ale titularilor și nici nu se eliberează alte acte de studii, duplicate, cu nume sau prenume schimbate după eliberarea actelor de studii originale, cu excepția situațiilor impuse de hotărâri judecătorești definitive sau a situațiilor în care, pe cale

administrativă, se schimbă numele de familie și prenumele sau numai unul dintre acestea.”

Art. II. — Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul, Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, Biroul Acte de Studii din cadrul Ministerului Educației Naționale, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 14 iunie 2019.

Nr. 4.276.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 223917